

הלכה יומית

479

המשך מדף קודם.

א. אם זה שיושב ליד המתפלל הוא אדם חלוש וכיו' שניכר למה נשאר לשבת מותר ואם אפשרי ירחיק עצמו החלוש או יאמר מזמורים [ס' קצ סע' ז ומ' ז ס"ק יא].

ב. אם ישב מקודם והמתפלל נעמד שם אח"כ מצד הדין אינו צריך לקום רק מידת חסידות היא לקום [ס' קצ סע' ג], אמנם בבהכ"נ שהוא מקום מיוחד לכל בנ"א צריך לקום אף שישב שם מקודם [מ"ז ס"ק יג], ויש שכתב שבבתי מדרשות שלנו שנמצאים שם כל היום ועושים שם כל צרכיהם, א"כ מקומו בבית המדרש הוא כביתו והמתפלל שם לידו נחשב כבא לגבולו ואינו צריך לקום מצד הדין [יד אפרים ס' קצ, שו"ת זקן אליעזר ט"ט ס' ט, ויש שמדיק מיד אפרים דרך מי שמתגורר שם כל היום ועושה שם כל צרכיו הוי כביתו ע"י שו"ת שלל החכמה ח"ו ס' לא].

לאוסרים כשמתפלל כנגדו, אסור אף כשישב שם מקודם [כף החיים אות יט].

ג. העוסק בתורה לא יחמיר כשישב שם מקודם שהמתפלל בא לשם [מ"ז ס"ק יג]. ואפילו הלומד בא שם ונתיישב כשהמתפלל עמד בפסוקי דזמרה [ערוך השולחן סע' י].

ד. בני-אדם המתאחרים לבוא לבית-הכנסת אחר שהציבור התפללו, אינם רשאים להתפלל במקומם הקבוע בתוך בית-הכנסת כיון שמצערים את הציבור שלא יוכלו לישב בצד המתפללים, אלא יתפללו במקום מוצנע בבית-הכנסת וכשיסיימו יחזרו למקומן [שצילי הלקט ס' כט].

ה. עומד באמצע שמו"ע ורוצה לצאת מאחר בקידוש או בהבדלה יש להסתפק אם יצא ועדיף שישמע מאחר שנית [דעת סורה ס' רעג, הר זבי ס' נט ועיין שמירת שבת כהלכתה פרק ס ס"ק טו].

זכירת התורה
אינה תלויה רק בחזרה על הלימוד
פצאים רבות אלא בצורת הי' וישוצתו, וכן אארו
חז"ל יבקש רחמים מאי שהחכמה שלו
שיצליח בלימודו.
[נדה צו וצ"י כש"י צ"ג ת. ד"ה מצ"ן]